

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ

SENTINȚA Nr. 156/CA/2008
Ședința publică de la 14 Aprilie 2008
Completul compus din:

PREȘEDINTE - vicepreședintele instanței
Judecător
Grefier

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta SC SA cu sediul în jud.Bihor, în contradictoriu cu pârâții DGFP BIHOR, ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE, ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ DIN CADRUL DGFP BIHOR, cu sediile în Oradea, str.D.Cantemir nr.2-4, jud.Bihor, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu se prezintă nimeni

Procedura legal îndeplinită.

Se constată că, dezbaterea cauzei a avut loc la data de 7 aprilie 2008, când partea prezentă a pus concluzii care au fost consemnate în încheierea de ședință din aceeași zi, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre când s-a dispus amânarea pronunțării hotărârii pentru data de 14 aprilie 2008, după care:

TRIBUNALUL
DELIBERÂND,

Asupra prezentei cereri de contencios administrativ, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 24.09.2007, legal timbrată cu lei prin chitanța C.E.C. nr. /23.10.2007 și timbru judiciar în valoare de lei, reclamanta S.C. S.A. Oradea, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor Oradea, ulterior acțiunea fiind extinsă și în raport cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice Oradea și Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. Oradea, a solicitat ca prin sentința ce se va pronunța în cauză să se dispună anularea Măsurilor dispuse de organele de control nr. /19.06.2007 din cadrul Activității de Inspecție Fiscală prin Raportul de Inspecție Fiscală nr. M/19.06.2007 – pct. 4 din Capitolul III pentru suma de lei T.V.A., plus lei majorări de întârziere, și Decizia de impunere nr. /19.06.2007 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală privind virarea la bugetul de stat a sumei de lei T.V.A., plus lei majorări de întârziere, acte emise de administrația Finanțelor Publice Pentru

Contribuabilii Mijlocii Bihor – activitatea de Inspecție Fiscală, ca fiind nelegale; cu obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii s-a arătat în esență că, în baza contractelor de cooperare și comision privind executarea de confecții pentru export în sistemul „lohn” încheiate cu S.C. S.R.L. și S.C.

S.R.L. Oradea, a efectuat prestări de servicii constând în manoperă de confecții, în favoarea celor două firme, pentru care nu s-a colectat taxa pe valoare adăugată aferentă în sumă de lei, facturile fiscale fiind emise de societate fără T.V.A. după data de 1 ianuarie 2007.

S-a invocat faptul că Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor aplică regulile generale ale operațiunilor impozabile, Cap. II, art. 126 și nu pe cele privind operațiunile scutite de taxă din interiorul țării, din capitolele IX și XV din Codul Fiscal, care sunt aplicabile reclamantei, respectiv art. 161.1 din Codul Fiscal privind scutirile de taxă, și Instrucțiunile de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute de art. 143 alin. 1 (lit. a-i), art. 143 alin. 2 și art. 144.1 din Codul Fiscal, caz pentru care, reclamanta a depus documentele justificative.

A mai precizat că în anul 2006 societatea era considerată ca exportator și era scutită de T.V.A., iar conform dispozițiilor legale invocate operațiunile începute în 2006 se închid pe regimul care exista la începere, în consecință finalizarea operațiunilor către cele două societăți derulându-se în mod legal, acestea deținând Autorizația de perfecționare activă – sistem de suspendare, aprobată cu lista operatorilor în care figurează și reclamanta.

În susținerea cererii sale reclamanta a depus la dosarul cauzei: Decizia nr. /2007; Raportul de inspecție fiscală nr. /2007; Dispoziție privind măsurile dispuse de organele de control de inspecție fiscală nr. /2007; Decizia de impunere nr. /2007; Contestația nr. /2007; Contractele încheiate cu S.C. S.R.L. și S.C.

S.R.L. Oradea, titulare ale autorizației de perfecționare activă; Autorizația de perfecționare activă cu lista operatorilor; 22 facturi de livrare a produselor executate către cele 2 firme; Declarațiile vamale de import al materiei prime a celor 2 firme, aferente produselor finite din facturile fiscale întocmite în 2007.

Cererea formulată nu este fundamentată în drept.

Prin întâmpinarea depusă la dosar la data de 03.12.2007, (f. 211 din dosarul cauzei), pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor solicită respingerea acțiunii în contencios administrativ a reclamantei și menținerea ca legale și temeinice a actelor administrative atacate, arătând în esență că, din economia prevederilor art. 126 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, rezultă că operațiunile de prestări servicii efectuate de către reclamanta în beneficiul celor doi parteneri interni, care realizează livrări de mărfuri intracomunitare, în nume propriu, se încadrează în sfera operațiunilor taxabile cu cota legală prevăzută de art. 140 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la susținerea reclamantei, în sensul că pentru serviciile prestate beneficiază și după data aderării de scutire de taxa pe valoarea adăugată potrivit prevederilor art. 14 alin. 4 lit. c din O.M.F.P. 2222/22.12.2006 privind aprobarea instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute de art. alin. 1 lit. a-i, art. 143 alin. 2 și art. 144 ind. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, arată că reclamanta nu a putut justifica realizarea prestărilor de servicii până la data de 31.12.2006, facturarea prestărilor efectuate pentru S.C. S.R.L. și S.C. S.R.L. efectuându-se

conform facturilor fiscale emise după data de 01.01.2007, prin urmare nu îi sunt aplicabile prevederile legale respective.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține în fapt că, măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr. /2007 și Decizia de impunere nr. /19.06.2007 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, privind virarea la bugetul de stat a sumei de lei reprezentând lei taxa pe valoare adăugată și lei majorări de întârziere aferente, au fost contestate de către societatea reclamantă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Decizia nr. /2007 din 10.09.2007 a Direcției Generale a Finanțelor publice Bihor contestația formulată de reclamantă a fost respinsă atât sub aspectul capătului de cerere privind taxa pe valoarea adăugată în suma de lei, cât și sub aspectul capătului de cerere privind taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de lei, precum și pentru majorările de întârziere aferente în sumă totală de lei, reținându-se în sinteză că prin ordinul de plată nr. /27.08.2007 reclamanta a onorat obligația privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, restrângându-și pretențiile pentru soluționarea sumelor în cauză.

Referitor la cel de-al doilea capăt de cerere, organele financiare au reținut în fapt că reclamanta, în trimestrul I 2007 a efectuat prestări de servicii (manoperă confecții) în favoarea S.C. S.R.L. și S.C. S.R.L. Oradea în valoare totală de lei, realizate în baza contractelor de cooperare și de comision privind executarea de confecții pentru export în sistem „lohn” încheiate cu cele două firme, pentru care nu a colectat și înregistrat în evidența contabilă taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de lei, facturile fiscale fiind emise de societate fără taxa pe valoarea adăugată după data de 1 ianuarie 2007.

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată organele de inspecție fiscală au calculat pe perioada 25.01 – 25.05.2007 majorări de întârziere în sumă de lei.

S-a reținut în esență că operațiunile efectuate reclamanta de la data aderării în baza unor contracte în derulare se încadrează în categoria actelor exceptate de la prevederile art. prevederile privind scutirea de taxă, constituind operațiuni impozabile în România, întrucât întrunesc cumulativ condițiile

prevăzute de art. 126 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată.

Referitor la majorările de întârziere în sumă totală de lei aferente taxei pe valoarea adăugată, s-a precizat că acestea rămân în sarcina reclamantei contestatoare, fiind calculate în baza prevederilor art. 115(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale Legii nr. 210/2005 privind stabilirea nivelului majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În conformitate cu prevederile art. 91 din Codul vamal, „Regimurile vamale suspensive sunt operațiuni cu titlu temporar, care au drept efect suspendarea plății taxelor vamale.”

În cadrul regimurilor vamale suspensive se regăsește și regimul de perfecționare activă, care, potrivit art. 111 alin. (1) din Codul vamal, constă în supunerea, pe teritoriul României, la una sau mai multe operațiuni de transformare sau prelucrare a: (...) a) mărfurilor străine destinate a fi reexportate în afara teritoriului vamal al României, sub forma de produse compensatoare, fără a face obiectul încasării drepturilor de import sau al măsurilor de politică comercială; (...) (2) Regimul de perfecționare activă prevăzut la alin. (1) lit. b) se efectuează cu încasarea drepturilor de import și restituirea acestora la efectuarea exportului.” (...) În regimul de perfecționare activă se pot face următoarele operațiuni: (...) a) prelucrarea mărfurilor, inclusiv montajul, asamblarea și adaptarea lor la alte mărfuri; b) transformarea mărfurilor; (...).

În conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) Ordinul Ministrului Finanțelor nr. 2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)- i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, „(1) Sunt scutite de taxă potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, prestările de servicii asupra bunurilor mobile achiziționate sau importate, plasate în regim de perfecționare activă, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal, și transportate în afara Comunității de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceștia.

Prevederile art. 143 alin. (1) și art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 actualizată privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stipulează că sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată: livrările de bunuri expediate sau transportate în afara țării, de către furnizor sau de altă persoană în contul său; livrările de bunuri expediate sau transportate în afara țării de către cumpărătorul care nu este stabilit în interiorul țării, sau de altă persoană în contul său, cu excepția bunurilor transportate de cumpărătorul însuși și folosite la echiparea sau aprovizionarea ambarcațiunilor de agrement și avioanelor de turism sau a oricărui mijloc de transport de uz privat; (art. 143 alin. 1 lit. a, b); (...) livrarea de bunuri care sunt plasate în regim de antrepozit vamal; (art. 144 alin. 1 lit. a).

Operațiunile efectuate de reclamantă nu se încadrează în nici una dintre aceste situații, ca de altfel în nici unul dintre cazurile expres prevăzute de art. 143 și 144 din Codul fiscal, faptul că partenerii contractuali au calitatea de titular al unui regim vamal suspensiv nefiind în mod automat de natură să confere acest statut și operațiunilor efectuate de reclamantă, și în consecință, reclamanta nu are calitatea de titular al regimului de scutire pentru exporturi sau alte operațiuni similare în condițiile art. 143 Capitolul IX referitor la „operațiuni scutite” din Codul fiscal.

Față de considerentele de fapt și de drept ce preced, instanța apreciază ca fiind justificate măsurile dispuse prin actele de control fiscal contestate, motiv pentru care, va respinge acțiunea formulată de reclamantă, conform dispozitivului prezentei.

În temeiul art. 274 Cod proc. civilă, instanța va reține culpa procesuala a reclamantei și faptul că pârâta nu a solicitat cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge contestația formulată de contestatoarea SC _____ SA, cu sediul în _____, jud. Bihor, împotriva intimatelor D.G.F.P. Bihor și Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea – Activitatea de Inspecție Fiscală, cu sediul în Oradea, str. D.Cantemir nr.2B, jud. Bihor.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința publică din 14.04.2008.

PREȘEDINTE,

pt. JUDECĂTOR,

GREFIER,

**plecat în C.O.,
semn. vicepreșed. inst.,**

Red. _____, jud. _____
Dact. BF în 16.07.2008.
5 ex.

pr.conf.3 com.cu:
- SC _____ SA Oradea
- DGFP Bihor
- AFP Oradea
Azi, _____ 07.2008.

